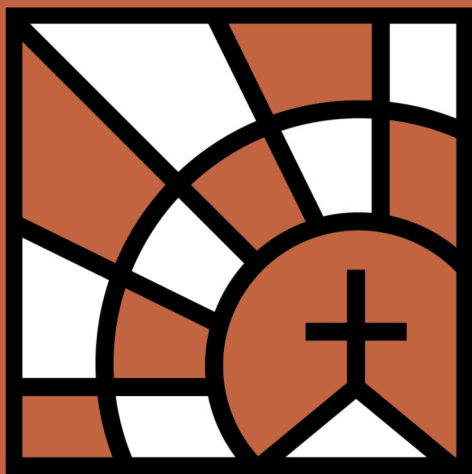

Cum pot folosi cel mai bine serviciile de duminică ale bisericii?

Erin Wheeler

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortland**, președinte, Renewal Ministries

Cum pot folosi cel mai bine
serviciile de duminică ale bisericii?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă uceniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Bibliiei?, Jeremy Kimble

Cum îi pot tubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot crește femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce ar trebui să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

ERIN WHEELER

CUM POT FOLOSI CEL MAI
BINE SERVICIILE DE DUMINICĂ
ALE BISERICII?

MAGNA GRATIA

CUM POT FOLOSI CEL MAI BINE SERVICIILE DE DUMINICĂ ALE BISERICII?

Erin Wheeler

Copyright © 2025 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Can I Make the Most of Sunday Services?

Copyright © 2025 by Erin Wheeler and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății” (Psalmul 84:10).

În anii copilăriei mele, diminețile de duminică începeau de obicei văzându-i pe părinții mei gândindu-se la care dintre serviciile bisericii să participăm cu familia. Odată ce se hotărau, eu și frații mei alergam la mașină cu ochii împăienjeniți din cauză că ne trezeam târziu. Eu mă urcam în mașină cu părul încă ud de la dușul pe care reușeam să îl fac cu zece minute înainte de plecare. Odată ce soseam la adunare, cântam în liniște împreună cu cei de acolo, în timp ce trupa de închinare conducea cu melodiile lor originale, astfel că mi se părea că în fiecare săptămână aveau cântări noi. Eu aveam să ascult la predică în timp ce mă gândeam ce urma să mâncăm la prânz, pentru că, la urma urmei, mă sculam prea târziu din pat ca să îmi mai iau micul dejun.

După ce m-am căsătorit cu Brad, am început să căutăm o nouă biserică. Dar ce anume căutam? Noi știam că doream ca acolo Cuvântul lui Dumnezeu să

fie central, dar nu știam cum ar trebui să arate asta cu adevărat în practică. Mai doream și să ne „simțim” într-un fel anume în timpul serviciului bisericii, dar nu știam cum să exprimăm în cuvinte acea convingere particulară.

În cele din urmă am aterizat pe o bancă la o biserică din Washington, DC. Dacă am fi vrut un „sentiment” din acela, acest loc nu-l avea. M-am poticnit de imnuri vechi, crezuri și citirea Scripturii pe două voci. Era ceva la extrema cealaltă față de experiența mea obișnuită din biserica din California. Mă simțeam confuză și nelalocul meu, și totuși ceva ne-a atras acolo săptămână de săptămână. Fiecare parte a serviciului avea un scop precis. O bucurie evidentă umplea acea încăpere în timp ce congregația cânta cu voce tare fiecare imn. Era clar că oamenii prețuiau Cuvântul lui Dumnezeu și rămâneau după terminarea serviciului atât de mult, că părea o veșnicie, vorbind despre predică, rugându-se unii pentru alții, mărturisindu-și păcatele și împărtășindu-și luptele.

Dar ceea ce ne-a atras atenția cel mai mult a fost ceea ce se petrecea înlăuntrul nostru. Creșteam cum nu mai crescusem niciodată până atunci.

Am devenit apoi membri în biserică și am început

să înțelegem ceea ce Biblia spune despre scopul lui Dumnezeu pentru biserica locală. Am devenit tot mai entuziasmați de strângerea împreună cu familia bisericii noastre în fiecare săptămână, căutând să folosim cât mai mult diminețile noastre de duminică petrecute acolo. De-a lungul timpului, am început să înțelegem importanța participării și a slujirii, nu doar să observăm și să consumăm.

Cum stau lucrurile în cazul tău? Ce gândești despre biserica locală, în particular despre închinarea ei comună? Ești confuz legat de ce se petrece în biserica ta? Ești plictisit? Te simți de parcă nu te alegi cu mare lucru de pe urma slujbei? Știi ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că ar trebui să capete prioritate când biserica se strânge împreună? Poate că biserica ta a trecut prin unele schimbări, iar tu ți-ai dori ca lucrurile să revină la situația de dinainte!

Continuă să citești, prietene, căci această scurtă carte este pentru tine.

Speranța mea este ca, prin ceea ce urmează, să înțelegi felul cum Dumnezeu a conceput închinarea comună, de ce contează acest lucru pentru sănătatea ta spirituală și cum poți folosi cel mai bine slujbele de duminică.

Dar înainte de a ajunge acolo, trebuie să învățăm o lecție fundamentală: închinarea comună nu te are pe tine în centrul atenției.

NU NOI SUNTEM ÎN CENTRUL ATENȚIEI

Eu lucrez ca asistentă medicală. La ședința lunară a personalului de pe secția noastră, noi analizăm felul în care am împlinit viziunea spitalului nostru. Această analiză poate fi percepută ca repetitivă, dar de fapt, acest lucru ne aduce aminte de felul cum fiecare angajat contribuie la atingerea unui țel mai mare. Declarațiile de viziune păstrează prioritare lucrurile care sunt prioritare. Dacă știi *de ce* faci ceea ce faci, vei fi mai bine echipat să faci alegerile corecte pentru atingerea aceluia țel.

Biblia le dă bisericilor locale o „viziune” pentru lucrurile pe care ar trebui să le prioritizeze, în particular în închinarea comună. Din nefericire, mult prea mulți creștini își stabilesc țeluri personale, după care le impun asupra bisericii locale. Noi credem că biserica există ca să împlinească preferințele noastre sau ca să ne dea un fel de „sentiment” sau „experiență” a închinării. Dar închinarea comună nu este menită să hrănească dorințele noastre.

Aici nu este vorba doar despre noi.

Întâlnirile bisericii au de-a face în esență cu Dumnezeu. Noi ne închinăm după dorințele Lui, nu după ale noastre. Când ne strângem împreună, ar trebui să fim conduși de Cuvântul lui Dumnezeu, nu de preferințele noastre.

Biblia indică faptul că există două feluri în care noi putem comite păcatul idolatriei. Primul este să ne închinăm la altceva sau altcineva decât la Dumnezeu: Moloh, Marduk, o statueta, frumusețea, banii, succesul, o familie fericită sau orice alt lucru, bun sau rău, dar care nu este Dumnezeu. A doua modalitate de a comite idolatrie, și una căreia, din nefericire, i se acordă mai puțină atenție, este să ne închinăm lui Dumnezeu, dar într-un fel greșit. Mulți creștini sunt atenți să evite prima cale către idolatrie, dar deseori sunt neatenți cu privire la a doua cale.

Drept rezultat, noi permitem ca această cultură contemporană a distracției, sau ca tradiția ori preferințele personale sunt dicteze ceea ce facem în biserică. Dar orchestrarea închinării noastre comune în jurul tradiției, a lucrurilor care „ne plac” sau a acelor care ne fac „să ne simțim” apropiați de Dumnezeu nu este ceva doar necredincios față de El, ci este și auto-distrugător. Lucrurile seamănă cu situația când un copilăș trage un

scaun lângă un cuptor, reglează cu temperatura la maximum, după care pune într-o cratiță un ou de ciocolată în încercarea de a face omleră în felul lui și după „placul său”. Este evident că acest lucru este nesăbuit, ca să nu mai zic că este periculos și dăunător!

Așa că primul lucru pe care trebuie să îl faci pentru a folosi cel mai bine serviciul de duminică al bisericii este să recunoști că nu tu ești în centrul atenției. Întâlnirea bisericii are de-a face cu închinarea înaintea lui Dumnezeu în felul în care El ne poruncește și după dorințele Lui. Vom discuta ceva mai târziu mai multe despre acest lucru și cum arată el în practică. Pentru moment, însă, haideți să statuăm clar acest lucru. Închinarea comună nu înseamnă să ai parte de niște momente de liniște în compania altor creștini. Ea presupune strângerea laolaltă cu poporul lui Dumnezeu, cercetându-ne preferințele de la ușă și închinându-ne singurului Dumnezeu adevărat în felul în care El ne poruncește.

ÎNCHINARE COMUNĂ, NU DISTRACTIE SĂPTĂMÂNALĂ

Putem folosi cel mai bine închinarea comună dacă înțelegem în primul rând de ce ne aflăm acolo. Slavă lui Dumnezeu, El nu ne-a lăsat să ne închipuim noi acest lucru.

Scriptura ne arată în repetate rânduri că Dumnezeu strânge poporul Său cu scopul explicit de a-L înălța pe El și de a se zidi unii pe alții. Înainte de venirea lui Hristos, Israelul – poporul lui Dumnezeu în vechiul legământ – se strângea la Cortul întâlnirii (Exod 40:34) sau în pustie (Num. 9:15) ca să I se închine. Ulterior, ei se adunau pentru închinare la Templu (1 Împ. 8:1-11). De asemenea, ei s-au strâns ca să-L laude pe Dumnezeu pentru reconstruirea zidurilor Ierusalimului (Ezra 3:10-13). Ei ascultau cum Cuvântul lui Dumnezeu era citit în public (Luca 4:16). În noul legământ, biserica a continuat acest model de strângere pentru închinare comună înaintea lui Dumnezeu. Ei se strângeau împreună în biserici locale pentru a se dedica învățaturii apostolilor, pentru a se ruga, a cânta și a celebra Cina Domnului (F.A. 2:42-47). Dumnezeu Și-a strâns mereu poporul pentru ca ei să Îl înalte *împreună*.

De ce Își strânge Dumnezeu poporul ca să I se închine? Iată două motive.

1. *Ne strângem pentru a ne zidi*

În primul rând, strângerea sfinților împreună îi încurajează și îi zidește. Când suntem împreună făcând ceea ce Dumnezeu ne-a chemat să facem, noi ne zidim unii pe alții în credința noastră preasfântă (Iuda 20).

Când Dumnezeu ne mântuiește, El ne aduce în biserică – familia lui Dumnezeu. Într-o familie, fiecare persoană contribuie la binele comun. Același lucru se aplică bisericii. Ca membri ai aceleiași familii, noi ne strângem săptămână de săptămână ca să ne ajutăm unii pe alții și să contribuim la binele bisericii. Totuși, mulți tratează închinarea comună ca niște consumatori, nu ca unii care au ceva cu care să contribuie. Dar când Biblia vorbește despre biserică, ea nu vorbește despre „mine” și „ei”, ci despre „noi”. Biserica suntem „noi”, o familie strânsă împreună pentru închinare și slujire.

Așa cum ne spune Pavel, biserica este ca un trup cu multe părți componente (1 Cor. 12:20). Ai putea avea un rol mai public sau să slujești în modalități mai puțin vizibile, cum ar fi să pregătești cafeaua sau să pui prosoape noi de hârtie la baie. Sau ai putea sluji pur și simplu într-o lucrare credincioasă prin prezența ta, prin a cânta imnuri și cântări ale Evangheliei împreună cu cei din jurul tău, prin a te ruga pentru un frate sau o soră după slujba bisericii, sau ca să îi încurajezi pe alții prin a fi un ascultător atent al Cuvântului lui Dumnezeu.

Închinarea comună nu este niciodată ca un sport cu spectatori. Noi ne strângem împreună ca să ne închinăm lui Dumnezeu și să ne încurajăm unii pe alții –

iar acest lucru necesită să slujim. Noi nu „ne prezentăm” pur și simplu la biserică în același fel în care „luăm parte” la un concert sau la un joc de baseball. Noi *suntem* biserica, și fiecare dintre noi are un rol de jucat! Noi Îl onorăm și înălțăm pe Domnul Isus când venim la închinarea comună pregătiți ca să le slujim altora.

O bună prietenă din biserica noastră suferă de o boală cronică. Deseori ea nu poate ajunge la închinarea comună, dar atunci când poate face asta, prezența ei fizică pare că umple încăperea. Ea Îl laudă pe Domnul cu mâinile ei fragile ridicate spre Cer, stând în scaunul ei cu o privire de bucurie pe față. Faptul că vedem credința și perseverența ei an după an întărește întreaga noastră congregație. Ea ne zidește pe noi toți doar prin prezența ei.

Participarea ta credincioasă și slujirea ta fac același lucru. Când ceilalți membri ai bisericii se uită la viața ta, la suferințele tale, la bucuriile tale și la ascultarea ta de Isus, ei sunt zidiți prin slujba ta de a fi prezent acolo. Ei sunt încurajați când te aud cântând. Ei sunt întăriți prin faptul că au o conversație cu tine după slujbă. Noi nu ne putem zidi unul pe altul dacă nu ne vedem niciodată.

Noi ne strângem ca să ne zidim.

2. Ne strângem pentru a evangheliza

În al doilea rând, strângerea laolaltă a sfinților pentru închinare acționează *indirect* ca un mijloc al evanghelizării. Apostolul Pavel subliniază acest aspect în 1 Corinteni 14:24-25, spunând că, dacă „intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți. Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru”.

Închinarea comună nu este gândită pentru necredincioși, scopul ei primar fiind de a-i zidi pe sfinți. În același timp, un necredincios ar putea să vină la slujba bisericii. Noi sperăm că ei vor face acest lucru! Iar când vin, Pavel spune că ei ar trebui să recunoască prin închinarea comună a bisericii că Dumnezeu este cu adevărat printre noi! Închinarea comună trage cortina și le descoperă necredincioșilor cum este viața bisericii. Ei ajung să vadă care este scopul vieții creștine, anume înălțarea lui Dumnezeu, celebrarea veștii bune a Evangheliei și zidirea reciprocă.

SFATURI PENTRU ADUNAREA COMUNĂ

Dacă ai cumpărat vreodată o piesă de mobilier de

la IKEA, știi ce presupune experiența agonizantă de a încerca să o assemblezi. Nimic nu taxează mai mult o prietenie (sau o căsnicie!). Ambii au o idee despre cum ar trebui să arate produsul final, dar a ajunge de la piesele dintr-o cutie la produsul final poate fi complicat.

De ce ne-au dat 18 șuruburi în plus? Cred că am ratat șase cuie. Nu avem suficiente polițe de lemn. De ce au făcut piesele din față și din spate să arate identic?

Cel mai rău este că instrucțiunile celor de la IKEA nu conțin niciun cuvânt, ci doar niște poze obscure și încețoșate. Uneori ți se pare imposibil să știi care părți se potrivesc și unde. Eu m-am făcut vinovată de a fi asamblat piesele în orice fel am considerat că este cel mai bine.

Creștinii abordează uneori întâlnirea săptămânală în felul acesta. Ei nu văd în Cuvântul lui Dumnezeu mai mult decât niște imagini obscure, despre care cred că le este permis să configureze închinarea comună în orice fel cred ei că este mai bine. Dar dacă ne-am uita mai atent, am descoperi că Scriptura nu ne dă doar câteva direcții obscure. De fapt, Dumnezeu a conceput închinarea comună și ne-a dat învățături explicite despre ceea ce ar trebui să facă biserica. Dacă înțelegem că închinarea a fost concepută de Dumnezeu, și dacă știm ce anume ne cere să facem atunci când ne strângem împreună, vom

ști mai bine cum să ne pregătim pentru acea slujire.

Dumnezeu concepe închinarea comună

Dumnezeu este maestrul care a conceput închinarea comună. Așa cum nota un teolog, „Slava lui Dumnezeu *atrage* închinarea noastră, iar voia lui Dumnezeu *dirijează* închinarea noastră”.¹

Dumnezeu ne-a poruncit explicit cum să ne închinăm Lui, și a spus asta în Cuvântul Său. Păstorii și teologii se referă la această idee prin expresia *principiul regulativ*. Pe scurt, Dumnezeu reglementează felul în care să Îl abordăm în închinare. Noi nu facem lucrul acesta într-un fel în care ni-l închipuim pe măsură ce înaintăm în închinare. Așa cum spunea un teolog,

Principalul beneficiu al principiului regulativ este că el ne ajută asigurându-ne că Dumnezeu – nu omul – este autoritatea supremă pentru felul în care trebuie făcută închinarea comună, asigurându-ne că Biblia... este factorul dintâi în purtarea noastră și în abordarea închinării comune.²

Se poate să fi citit expresia „principiu regulativ” și să te apuce căscatul. Sau poate că faci pasul înapoi crezând

¹ Edmund P. Clowney, *The Church* (Lisle, IL: InterVarsity, 1995), 120.

² Ligon Duncan, *Does God Care How We Worship* (Phillipsburg, NJ: P&R, 2020), 16.

că ea sună atât de restrictiv. Dar vreme de secole, milioane de creștini au recunoscut că aderarea strictă la elementele închinării poruncite de Dumnezeu este ceva *eliberator*! Imaginează-te ducându-te la biserică și fiind forțat să participi în acțiuni de închinare care te fac să te simți inconfortabil – sau, mai rău, să crezi că sunt nebiblice. Mulți creștini din istoria bisericii s-au regăsit supuși invențiilor și inovațiilor omenești. De aceea, este eliberator să participi la o biserică dedicată închinării înaintea lui Dumnezeu doar în felurile în care El a cerut. Noi avem parte de libertatea adevărată prin a urma instrucțiunile lui Dumnezeu.

Scriptura ne avertizează cu regularitate să nu ne închinăm după placul nostru. Nadab și Abihu au crezut că pot aduce „un foc străin”, pe care Domnul nu-l poruncise niciodată. Din cauza acestei greșeli, ei au fost mistuiți de foc (Lev. 10:1-2). Saul a adus o jertfă neautorizată, și a ajuns să i se ia împărăția (1 Sam. 13:8-14). Uza a transportat chivotul legământului într-un car tras de boi, în loc să îl poarte pe umeri, așa cum poruncise Domnul. Când s-a atins de chivot, încercând să prevină căderea lui în noroi, el n-a fost lăudat pentru evlavia sa, ci a sfârșit ucis pentru neascultare (2 Sam. 6:3-7).

Sau gândește-te la farisei, care încălcau poruncile

lui Dumnezeu de dragul tradițiilor lor (Matei 15:3). Mai aproape de noi este situația bisericii din Corint. Pavel a spus în 1 Corinteni 11:27-30 că Dumnezeu i-a judecat pe corinteni prin boli și chiar moarte, pentru că ei celebrau Cina Domnului în modalități care Îl dezonorau.³ Isus a spus că ucenicii Lui trebuiau să se închine lui Dumnezeu deopotrivă în duh și în adevăr (Ioan 4:23-24). Autorul Epistolei către Evrei ne avertizează astfel: „Să Îi aducem astfel lui Dumnezeu o închinare *plăcută* [sau acceptabilă, lit. ESV], cu evlavie și cu frică; fiindcă Dumnezeul nostru este un foc mistuitor” (Evrei 12:28-29).

Aceste avertismente sunt cu atât mai importante pentru creștinii ce trăiesc într-o societate care celebrează noutatea, creativitatea, inovația și individualismul. Am face bine să luăm seama la remarcile presărate cu umor ale lui C. S. Lewis:

Noutatea poate să nu ne ațintească atenția nici măcar la slujbă, ci la cel care participă la ea. Și știi ce vreau să spun. Oricât ne-am căzni să o excludem, întrebarea următoare tot își va face loc: „Ce vrea să facă omul ăsta acum?” El distruge devoțiunea cuiva. Există cu adevărat un motiv pentru acela care a spus, „Îmi doresc ca

³ Ar trebui să ne cutremurăm la gândul că majoritatea acestora *au murit* pentru că s-au închinat greșit la Dumnezeul adevărat.

oamenii să-și aducă aminte că sarcina dată lui Petru a fost, „Paște oile Mele!”, nu „încearcă experimente pe șobolanii Mei!”⁴

Lucruri esențiale și modalități de expresie

Înseamnă principiul regulativ că toate bisericile trebuie să arate identic? Nu. Elementele *esențiale* ale închinării nu se schimbă, dar *expresia* sau *formele* acestora pot varia. Ești confuz? Îngăduie-mi să îți spun câteva cuvinte pe care teologii le-au folosit ca să explice felul cum principiul regulativ funcționează în viața reală. Când te gândești la închinarea unei biserici, trebuie să înveți să faci deosebire între elemente și forme.

Elementele închinării sunt lucrurile specifice pe care Dumnezeu le prescrie pentru închinarea comună. Ele sunt ingredientele necesare: (1) predicarea Cuvântului, (2) rugăciunea potrivit Cuvântului, (3) citirea Cuvântului, (4) cântarea Cuvântului, și (5) a vedea Cuvântul (botezul și Cina Domnului sunt imagini vizuale ale Cuvântului Evangheliei).

Formele sunt *expresiile* acelor elemente. În acest aspect, bisericile vor diferi unele de altele. De exemplu, o biserică ar putea avea predici de 30 de minute, alta ar

⁴ C. S. Lewis, *Letters to Malcolm: Chiefly on Prayer* (New York, NY: Harper One, 1992), 3.

putea avea predici de 70 de minute. Unele biserici ar putea cânta fără acompaniament, altele cu acompaniament minim, în timp ce altele ar putea cânta cu o orchestră. Bisericile vor diferi în modul în care organizează slujba, organizând elementele de închinare într-o succesiune diferită. Ele vor diferi în ceea ce privește cântările pe care le cântă, traducerea Bibliei pe care o citesc, cât de des iau Cina Domnului, și așa mai departe. Dar, după cum poți vedea, două biserici pot fi la fel de dedicate aceluiași *elemente* de închinare, dar ar putea exprima acele elemente în *forme* diferite.

Așadar, orice formă folosește biserica ta, ceea ce trebuie să te preocupe cel mai mult este folosirea elementelor închinării. Hai să ne gândim acum la unele dintre elementele închinării pe care nu le putem negocia, și la felul cum să ne pregătim ca să profităm de pe urma fiecăruia.

Frumusețea lucrurilor obișnuite și bine rânduite

Creșterea noastră în harul și cunoașterea lui Dumnezeu vine prin ceea ce creștinii au numit adesea „mijloacele obișnuite ale harului”. Când biserica se strânge, noi predicăm Cuvântul, ne rugăm Cuvântul, citim Cuvântul, cântăm Cuvântul și vedem Cuvântul făcut vizibil în rânduieli.

Centralitatea Cuvântului lui Dumnezeu în închinarea comună a fost evidentă încă din primele zile ale bisericii. Când biserica primară s-a strâns pentru închinare, ei au păstrat Cuvântul în prim-plan, dedicându-se învățaturii apostolilor (F.A. 2:42). Ei s-au strâns ca popor al lui Dumnezeu pentru a asculta Cuvântul citit și predicat (F.A. 20:27; 1 Tim. 4:13; 2 Tim. 4:2), pentru a cânta Cuvântul împreună (Col. 3:16) și pentru a se ruga (F.A. 2:42; 1 Tim. 2:8). În toată această lucrare făcută în jurul Cuvântului, ei au făcut totul „în chip cuviincios și cu rânduială” (1 Cor. 14:40).

Bisericile de astăzi n-ar trebui să fie diferite în această privință. Hai să analizăm câteva dintre aceste lucruri mai în detaliu.

Citirea și predicarea Cuvântului

În centrul închinării comune se află Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu strânge și instruește poporul lui Dumnezeu.

Ca atare, citirea Cuvântului lui Dumnezeu ar trebui să facă parte cu regularitate din închinarea noastră comună. Chiar și Isus a fost în Templu și a citit Cuvântul cu glas tare (Luca 4:16-21). Pavel i-a poruncit lui Timotei, ucenicul lui și păstorul bisericii din Efes,

să citească Scriptura public înaintea bisericii: „Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care le-o dai altora” (1 Tim. 4:13).

Învățăturile lui Pavel ne arată că bisericile nu ar trebui să citească pur și simplu Scriptura împreună, ci un păstor ar trebui să dea învățătură din ea și să îndemne congregația din ea. Cu alte cuvinte, bisericile nu se strâng împreună doar pentru a auzi citirea Cuvântului lui Dumnezeu, ci se strâng și pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu predicat.

Predicarea credincioasă a Cuvântului implică să privim la un pasaj din Scriptură, să se explice sensul lui în context și apoi să aplicăm acest sens la noi, creștinii de astăzi. Această practică este numită adesea *predicare expozitivă*, predicarea în care punctul principal al pasajului este punctul principal al predicii aplicate inimilor ascultătorilor.

Desigur, predicarea tematică poate fi potrivită câteodată și chiar necesară, dar ea n-ar trebui să constituie *dieta principală* a bisericii. Noi ar trebui să fim în stare să plecăm de la auzirea predicii cunoscând Scriptura mai bine, nu doar fiind echipați cu cinci pași despre cum să gestionăm mânia.

Ca popor al lui Dumnezeu, noi trebuie să fim oameni ai Cuvântului Lui. În cartea Faptele Apostolilor, bereenii erau lăudați ca unii care „au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi”, ca să vadă dacă predicarea lui Pavel era sănătoasă (F.A. 17:11). Noi avem nevoie să îi imităm pe acești frați, căutând să cunoaștem și să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu când ne este predicat. Dacă ești în căutarea unei biserici, lucrul cel mai important la care trebuie să iei seama este dacă în acea biserică este predicat sau nu Cuvântul lui Dumnezeu cu regularitate, și dacă el este prețuit în toate aspectele vieții de familie a bisericii, chiar și în cântare!⁵

Dacă citirea și predicarea Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să ocupe un loc primordial în întâlnirile bisericii noastre, atunci este nevoie ca el să ocupe și rolul principal în felul în care te pregătești pentru închinarea comună. O modalitate productivă de a te pregăti pentru predicare constă din a citi și studia mai dinainte pasajul biblic din care se va predica. Poți face acest lucru individual, împreună cu familia ta sau chiar cu un frate sau o soră din biserică. Ca atunci când un pui este copt

⁵ Erin Wheeler, *The Good Portion, The Church: Delighting in the Doctrine of the Church* (Fearn, UK: Christian Focus, 2022), 96–97.

mai bine și este mai gustos dacă l-ai marinat câteva zile, inimile noastre sunt receptive și deschise să primească Cuvântul predicat după ce am meditat la el de-a lungul săptămânii.

Cântarea împreună

Într-o duminică, în timp cântam cu biserica, soțul meu s-a aplecat spre mine și mi-a șoptit: „Nu-mi place prea mult această cântare”. Eu am chicotit un pic: „Ei bine, aceasta este de fapt una dintre preferatele mele. Când sunt descurajată, aceasta este cântarea pe care eu o cânt în gândul meu. Și, dragul meu, pe aceasta am cântat-o la nunta noastră!” El a zâmbit ușor rușinat și a spus: „Cu siguranță că o voi cânta diferit data viitoare”. El a continuat să cânte cu adunarea, dar de data aceasta cu ceva mai multă bucurie în glas.

Muzica este ceva amuzant. Ea se învârtă și dansează în jurul inimilor și minților noastre, stârnind în noi tot felul de emoții și amintiri. Muzica bisericească nu este diferită, motiv pentru care bisericile trec adesea prin dezbinări din cauza ei. Noi credem că știm ce este mai bine în ce privește alegerea muzicii în biserica noastră, în ce privește volumul, acompaniamentul, vocea, și multe altele. Creștinii își exprimă uneori opiniile cu pasiune în acest aspect, fără a ține cont de unitatea bisericii.

Alteori noi lăsăm ca preferințele noastre să ne facă să devenim nemulțumiți sau deziluzionați. Eu am o prietenă care vine intenționat mai târziu la biserică pentru că „nu suportă muzica”. Poate că tu nu întârzi, dar s-ar putea să ți se pară o scuză bună pentru a „sări peste acea cântare”.

Dacă te regăsești aici, adu-ți aminte că ai un rol în biserica strânsă împreună. Ești un participant, nu un spectator! Pavel ne amintește că fiecare parte a trupului joacă un rol (1 Cor. 12:12-31), chiar și în cântarea bisericii.

Vara trecută, familia noastră a vizitat o altă biserică în timpul unei călătorii. În timp ce ne croiam drum prin parcare, am intrat prin foaier până la ușile duble ale amfiteatrului. Când am deschis al doilea set de uși, sunetul a fost atât de puternic și camera era atât de întunecată, încât am țipat din greșală și am sărit în spatele fiului meu! Din fericire, muzica era suficient de zgomotoasă ca să-mi acopere țipătul, iar copiii mei au glumit copios pe seama întregii întâmplări.

Acea biserică trata muzica în biserică asemenea unei producții media. Încăperea fusese amenajată ca un cinematograf. Sunt convinsă că biserica nu a vrut să se întâmple asta, dar nu m-am putut abține să nu mă gândesc că oamenii se vedeau unii pe alții mai mult ca un

public spectator decât ca participanți activi. Deși sunt sigură că serviciul bisericii era bine intenționat, el se concentra mai mult pe crearea unui „ambient” anume decât pe ucenicizarea congregației pentru a cânta. Dar Cuvântul lui Dumnezeu este clar: noi cântăm unii față de alții și lui Dumnezeu ca *un singur trup*. Cântarea este o acțiune comună.

De exemplu, în Efeseni 5:18-20, Pavel îndeamnă biserica din Efes să cânte:

Nu vă îmbățați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțumiți-I totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.

Așa cum spunea un autor, „cântarea este parte din lucrarea fiecărui membru față de întreg trupul. Când te alături unei biserici, te alături corului ei”.⁶

Indiferent dată tu *simți* că muzica este prea puțin ritmată, prea tare, prea înceată, prea repetitivă, prea veche sau prea „în orice alt fel”, adu-ți aminte că Dumnezeu a chemat poporul Lui să I se închine împreună, cu

⁶ Matt Merker, *Corporate Worship: How the Church Gathers as God's People* (Wheaton, IL: Crossway, 2021), 136.

o inimă și un glas (Rom. 15:6). Asta poate însemna că trebuie să ne înfrânăm de la ușă în ce privește preferințele noastre muzicale, și să ne concentrăm mai mult pe încurajarea fraților și a surorilor, decât să avem parte de stilul muzical care ne place. Desigur, modul în care oamenii cântă diferă în întreaga lume, dar conținutul nu ar trebui să difere. Ar trebui să cântăm întotdeauna adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Uneori, aceste cuvinte sunt pline de bucurie, alteori sunt pline de tristețe și plânset când privim lumea și tânjim după ziua revenirii Împăratului nostru.⁷ Ține mine, „cântarea noastră anticipează altceva – un alt timp și un alt loc. Cântatul nostru încă nu este ceea ce va fi cândva. El oferă o pregustare a zilei în care toată familia lui Dumnezeu se va aduna în jurul scaunului de domnie”.⁸

Rugăciunea comună

Eram odată la o cafea cu o membră mai în vârstă din biserica noastră, când ea a început să se plângă de

⁷ Pentru mai multe idei despre alegerea cântărilor și despre cântarea cu bucurie și întristare, vezi eseul lui Carl Trueman, „What Can Miserable Christians Sing?”, 9Marks, 25 martie 2019, <https://www.9marks.org>. În acesta, el spune: „O dietă de coruri și imnuri neobosit de bucurioase dă naștere inevitabil unui orizont nerealist de așteptări, care vede viața creștină normativă ca un fel de petrecere publică lungă și triumfalistă – un scenariu teologic incorect și dezastruos din punct de vedere pastoral, ținând cont că trăim într-o lume cu indivizi decăzuți”.

⁸ Matt Merker, *Corporate Worship: How the Church Gathers as God's People* (Wheaton, IL: Crossway, 2021), 150.

lungimea rugăciunilor comune: „S-a rugat cinci minute în șir. Știu asta, pentru că am început să contorizez. Sunt atât de lungi rugăciunile! Cum se poate să îi acordăm atenție cuiva care se roagă atât de mult?” Și știu că nu este singura care are o astfel de opinie.

Am ajuns în final să avem o conversație fructuoasă despre importanța rugăciunii comune și despre cum putem învăța din aceste rugăciuni în fiecare duminică dimineața. Așa cum am subliniat deja, rugăciunile centrate pe Cuvânt ne aliniază gândurile la cele ale lui Dumnezeu. Ele ne ridică „ochii spre munți”, de unde vine ajutorul nostru (Ps. 121:1-2). Mai mult, rugăciunea comună ne învață cum să ne rugăm individual. Auzind și participând la rugăciuni mature, care sunt modele în închinarea colectivă, învățăm cum să ne rugăm noi înșine. Așa că pregătește-te pentru lucrarea de rugăciune aducându-ți aminte că închinarea comună este ca o seră menită să ne crească în dependența de Dumnezeu.

MODALITĂȚI PRACTICE PENTRU PREGĂTIREA PENTRU ÎNCHINAREA COMUNĂ

Pregătește-ți viața

Fiul meu este înotător de performanță. El petrece foarte mult timp pregătindu-se pentru concursuri și ca

să fie în cea mai bună formă. Ceea ce mi se pare deosebit de admirabil este cât de mult se pregătește pentru antrenamentele sale! El se asigură că mănâncă bine cu o seară înainte, și își face micul dejun și bagajele pentru a doua zi. Apoi *încearcă* să se culce devreme ca să se odihnească suficient. El a învățat bine vechea zicală: „Dacă nu reușești să te pregătești, te pregătești ca să eșuezi”.

Creștini fiind, și noi ne pregătim pentru un eveniment mare, adică pentru revenirea Mântuitorului nostru. Dar până când va veni acest moment, trebuie să ne pregătim și pentru toate micile bătălii de dus pe drumul către Cer. Pavel ne spune în Efeseni 6 cum trebuie să ne pregătim pentru bătăliile pe care le avem de dus în timp ce așteptăm revenirea Împăratului Isus. Trebuie să ne îmbrăcăm cu toată armura lui Dumnezeu ca să ne putem împotrivi șiretlicurilor diavolului. Una dintre modalitățile în care putem face acest lucru este să ne strângem laolaltă cu familia bisericii noastre (v. Evrei 10:24-25)!

Nu ne putem năpusti în închinarea colectivă în pripă și să ne așteptăm ca, având burțile și inimile goale, să culegem multe roade din acele momente. Desigur, există momente și chiar perioade în care viața pare imposibilă, și este în regulă să ne ținem capul deasupra

apei. Dar chiar și în acele perioade putem fi siguri că Păstorul nostru blând și smerit ne cheamă să venim și să găsim odihnă pentru sufletele noastre (Matei 11:28-30).

Dar hai să recunoaștem că, uneori, poverile pe care le ducem cu noi la un serviciu de duminică dimineața sunt produsul propriei noastre lipse de planificare. Noi ne facem loc pe scaunele noastre cu spatele în flăcări și cu urechile astupate față toate lucrurile pe care trebuie să le facem, în loc să primim Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu frații și surorile noastre.

Asemenea fiului meu care se pregătește pentru antrenamentul de înot, ar trebui să ne organizăm viața astfel încât să fim pregătiți pentru închinarea comună. Fii înțelept cu privire la cât de târziu stai cu o seară înainte. Mănâncă un mic dejun bun. Adună-ți toate lucrurile într-un singur loc, astfel încât să nu stai să cauți cheile sau Biblia a doua zi dimineață.

Pregătește-ți inima

„Cina începe la micul dejun”, a fost sfatul pe care l-am primit ca mamă cu copii mici, și aveam nevoie de el. Dacă nu aș fi avut un plan pentru cină, aș fi fost copleșită foarte rapid de tirania urgentului. Rămâneam fără ingrediente și trebuia să fug la magazin sau

să comand mâncare (ceea ce nu corespundea cu bugetul nostru și rareori era ceva sănătos). Și mai rău, uneori încercam să dezgheț rapid unele ingrediente congelate! Chiar dacă am reușit să le dezgheț rapid, cu toții știm că puiul cu textură de cauciuc nu este deloc plăcut. Morala poveștii: Începe să te pregătești cât mai devreme.

La fel cum cina începe de la micul dejun, pregătirea inimii noastre pentru duminică începe încă de luni dimineața. Așa cum am menționat mai devreme, dacă se întâmplă să știi din ce pasaj predică păstorul tău duminică, petrece timp citind acel pasaj mai dinainte. Mai bine chiar, studiază-l împreună cu altă persoană. Dacă ucenicizezi un frate sau o soră, de ce să nu citești acel pasaj și să nu-l discutați împreună? Puteți face asta chiar și în timpul unei plimbări, când pregătești cina sau la un mic dejun.

Dragi părinți, puteți face acest lucru împreună cu copiii voștri. Pregătiți-i să audă Cuvântul lui Dumnezeu predicat citind pasajul biblic și discutându-l cu ei. Puteți face acest lucru într-o manieră mai „oficială”, la timpul de închinare în familie, sau mai „informal”, în timp ce îi duceți la următorul antrenament de fotbal.

Dacă repetiția este mama învățurii, de ce să nu

citim și recitim Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât inimile noastre să poată învăța mai bine ce are Dumnezeu de spus?

Noi avem un grup de prieteni în biserica noastră, cărora le place să facă schițe din pasajul biblic de duminică și să vadă dacă schița se potrivește cu predica pe care o aud. Ei caută să vadă modul în care pasajul se leagă de Evanghelie și încearcă să anticipeze felul în care păstorul care predică va transmite vestea bună. Când Cuvântul lui Dumnezeu este predicat, ei sunt gata să-l primească! Puține lucruri sunt mai ziditoare decât să-ți pregătești inima pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Gânduri pentru părinții cu copii mici

În prezent, eu și soțul meu suntem în ceea ce îmi place să numesc „anii de lansare” în creșterea copiilor. Familia noastră seamănă întrucâtva cu haosul unui aeroport internațional. Avem un adult independent în aer, gestionat de turnul de control a traficului aerian, doi copii la facultate, care se îndepărtează de poartă, și unul încă acasă, încă parcat la terminal. Jonglarea cu toate responsabilitățile acestei perioade din viață este o provocare – și este, de asemenea, ceva puțin înfricoșător când ne gândim la toate felurile în care am reușit și nu prea să ne pregătim copiii pentru ceea ce îi așteaptă

înainte în viață.

Ca părinți creștini, Dumnezeu ne cheamă să ne pregătim copiii să-L onoreze într-o lume păcătoasă. Deuteronom 6:5-7 ne cere să-i învățăm pe copiii noștri să-L iubească pe Domnul Dumnezeul lor cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea lor. Acest lucru se întâmplă în multe feluri, dar una dintre modalitățile principale de a-i instrui pe copiii noștri este să îi învățăm să nu negligeze strângerea săptămânală a sfinților.

Soțul meu nu a fost întotdeauna păstor. Asemenea altor familii creștine, și noi ne-am străduit să ne trezim la timp, să ne hrănim, să ne îmbrăcăm și să ieșim pe ușă pentru închinarea comună fără să ne simțim (sau să arătăm!) extenuați. A fost nevoie de multă planificare și efort pentru a ne pregăti bine pentru închinare cu cei patru copilași.

De-a lungul anilor, am învățat că trebuie să pregătim hainele tuturor cu o seară înainte și să planificăm mesele de duminică în așa fel încât să nu fie prea complicate sau prea dezordonate. La urma urmei, învață să faci ceea ce funcționează mai bine pentru familia și copiii tăi.

Ține minte că nu toate planurile tale vor funcționa

întotdeauna fără probleme. Vei întâmpina necazuri și sughițuri, dar pregătirea familiei pentru ziua Domnului vă va orienta familia (și chiar propria inimă) în jurul Cuvântului lui Dumnezeu și al poporului Său.

Și o încurajare scurtă pentru tați: nu lăsați toată munca de pregătire pe umerii soțiilor voastre. Conduceți în pregătirea familiei pentru adunarea de duminică dimineăta.

Vino pregătit să slujești

O modalitate de a-ți pregăti inima pentru strângerea săptămânală a bisericii locale este să te rogi mai dinainte pentru felurile în care le poți sluji altora. Caută un frate sau o soră care se află într-o perioadă dificilă, discută cu ei și roagă-te pentru ei atunci și acolo. Pentru a-i sluji bine pe ceilalți, trebuie să ajungi suficient de devreme la întâlnire și ca să îți duci copiii în locurile potrivite pentru ei. De multe ori, a veni pregătit ca să slujești implică pur și simplu să fii prezent și disponibil pentru a-i sluji pe alții.

Creștinii cred uneori că au nevoie de o însărcinare specială pentru a sluji eficient biserica, dar nu este adevărat. Cea mai mare parte a slujirii dintr-o biserică locală are loc informal și natural. Există nenumărate feluri de a

sluji chiar și fără o „slujbă” oficială, așa că păstrează-ți ochii și inima deschise, și roagă-te ca Dumnezeu să te ajute să vezi cum poți să îi iubești pe alții „cu dragoste frățească” și să le dai „întâietate” altora în cinste (Rom. 12:10).

Bucură-te de o masă cu alții

Există ceva legat de mâncare care îi aduce pe oameni împreună într-o părtășie dulce. Mie și soțului meu ne place să ne deschidem casa pentru prietenii noștri. De asemenea, am ajuns să iubim ospitalitatea față de familia bisericii noastre după slujba de duminică dimineața. Noi pregătim masa de duminică așa încât să avem suficientă mâncare pentru câțiva oaspeți, astfel încât să putem avea ocazia să cunoaștem un vizitator sau să încurajăm un membru al bisericii.

Desigur, ospitalitatea de duminică necesită pregătire și trudă. Dar indiferent dacă ai o familie, ești student sau ești necăsătorit la 50 de ani, practica ospitalității poate fi o binecuvântare minunată.

Mai mult, practicarea ospitalității după serviciul de dimineață încurajează discuții minunate la masă despre slujba bisericii și despre ceea ce s-a predicat. Prânzul de duminică este o ocazie unică de a pune în acțiune cuvintele pe

care tocmai le-am cântat, ne-am rugat, le-am citit și le-am auzit cu câteva minute mai devreme.

Gândește-te cum ai putea să îi întrebi pe oaspeții tăi dacă vreunul dintre versurile cântărilor de la biserică i-a încurajat în mod deosebit. Sau să spui ceva de genul: „În timp ce mâncăm, mi-ar plăcea să aud un lucru pe care fiecare dintre voi l-a găsit ziditor în predică”. Discuțiile și punerea de întrebări de acest fel sunt modalități în care ne putem zidi unii pe alții și în care ne putem stimula reciproc la dragoste și fapte bune (Evrei 10:24).

Poate că ideea de a planifica încă un lucru pentru ziua de duminică pare copleșitoare sau chiar imposibilă. Dar gândește-te dacă există modalități creative prin care te poți întâlni cu membri din biserică la mese, după slujba bisericii.

Biserica noastră are grupuri de familii care organizează picnicuri în parc atunci când vremea este bună. Alți prieteni le cer vizitatorilor și membrilor să li se alăture la grădina locală din mall la un prânz. Un alt grup din biserica noastră mănâncă în fiecare duminică, invitând vizitatorii să li se alăture și să-i ajute să „vadă” biserica interacționând ca o familie. Dacă niciuna dintre aceste opțiuni nu funcționează, vezi dacă există o altă persoană sau un cuplu singur în adunare care practică

deja ospitalitatea, și întrebă-i dacă vă puteți alătura în ceea ce ei fac. Oferiți-vă să aduceți o salată sau o garnitură simplă, astfel încât să le puteți sluji și să învățați de la ei.

Practicarea ospitalității în zilele de duminică poate fi o provocare, dar este o modalitate nu numai de a-L înălța pe Domnul împreună, ci și de a ne zidi unii pe alții și de a le arăta altora Evanghelia.

CÂND SABATELE NU SE VOR SFÂRȘI

Cel mai bun mod de a ne pregăti pentru slujba de duminică ține de a ști de ce ne întâlnim și ce ar trebui să facem când ne strângem împreună. Noi ne pregătim astfel inimile să cântăm ca psalmistul:

Căci mai mult face o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte; eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății (Ps. 84:10).

De ce ar trebui să acordăm atât de mult timp și atâta atenție închinării comune? Pentru că fiecare strângere împreună de aici, de pe Pământ, ne pregătește pentru strângerea noastră împreună din viitor, care va fi veșnică.

Într-o zi, lumea așa cum o știm noi se va disipa, iar

poporul lui Dumnezeu va fi cu Mântuitorul lui în noul Ierusalim. Imaginează-ți acea zi! O adunare a poporului lui Dumnezeu se va strânge în jurul scaunului Lui de domnie pentru totdeauna. Vom trăi o veșnicie împreună cu poporul lui Dumnezeu, înălțându-L pe Dumnezeu și zidindu-ne unii pe alții. Va fi un Sabat veșnic, fără sfârșit.⁹

⁹ Vedeți versurile imnului lui Joseph Bromehead, intitulat „Jerusalem, My Happy Home”, compus în 1776.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să ilustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/international

Engleză: 9marks.org | Română ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la magnagratia.org și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 300 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile de pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

Se închină creștinii la Dumnezeu în felul în care ei vor, sau în felul în care El le poruncește? Oamenii își modelează deseori participarea la biserică în funcție de muzica sau stilul de predicare, dar închinarea după dorințele noastre duce la idolatrie. Scriptura ne arată cum să ne focalizăm pe Dumnezeu atunci când predicăm, ne rugăm, citim, cântăm și vedem Cuvântul Lui. Erin Wheeler prezintă în acest ghid elementele biblice ale închinării comune și ne ajută să ne pregătim inimile pentru zidirea bisericii locale, subliniind importanța practicii biblice centrate pe Evanghelie.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Erin Wheeler este asistentă medicală, slujind în același timp în biserica locală în lucrarea cu femeile. Ea este autoarea cărții *The Good Portion – The Church: Delighting in the Doctrine of the Church*. Erin și Brad, soțul ei, locuiesc în Fayetteville, Arkansas, fiind membri în University Baptist Church, unde Brad slujește ca păstor principal.